— Διὰ Β. Διατάγματος ἡ μέχρι τοῦδε ἐπαρχὸς Σκοπέλου Π. Σινοδινὸς ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας.

— Εἰς τὸ χωρίον Κονίστρα τῆς ἐπαρχίας Καισαρείας, ἡ Δεσποινὼ σὺζυγος Σταματίου Ν. Κάρολη ἐβλητισθεῖσα λαβοῦσα τὸ ὄψον τοῦ φωσφόρου τῶν ἐν τῇ κοινῇ χρήσει σπίρτων εἰς ταῦτα ἀπεδόθη ἄκρα γνωσθέντος τοῦ πράγματος πᾶσα βοήθεια παρὰ τῶν ἰατρῶν, ἀλλ' ἀπέβη ἄκως ἀνωφελές, ὅτι μετὰ τριήμερον ἀγωνίαν ἀπεβίωσεν οἱ λόγοι τῆς αὐτοχειριάσεως ἀφρῶδι τὴν τιμὴν αὐτῆς.

(Ἐθνικὸς)

— Ὁ κ. Ἀλέξανδρος Μάνος ἀπέστειλε κατ' ἐντολὴν τινων ἐκ τῶν ἐν Ἀφίσσῃ ὁμογενῶν εἰς τὴν ἐν Σύρῳ Κρητικὴν ἐπιτροπὴν ὑράσματα ἀξίας 350 δραχμῶν διὰ τοὺς ἐν Χαλκίδι πρόσφυγας Κρήτας. Ταῦτα θέλουσι διανεμηθῆ τάχιστα ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς.

— Ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ λιμένος Κατακώλου ἔλαβεν ἑκατὸν μετοχὰς εἰς τὸ ἐθνικὸν δάνειον τῶν 28 000. 000. Τὴν πρᾶξιν ταύτην, ἔχουσαν ἐξ ἑνὸς μὲν τὸν σκοπὸν νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀνάγκας τῆς πατρίδος, ἐξ ἄλλου δὲ ἕτερον σκοπὸν νὰ μὴ μένουν νεκρὰ τὰ κεφάλαια τοῦ λιμένος, θαυμάζομεν καλῶν.

— Αἱ πλημμύραι τοῦ Νείλου, κατὰ τὸ Ἔτος τοῦτο ὑπάρχονται πλουσίαι τὰς μελλούσας συγκομιδὰς τῶν δημητριακῶν, ἐὰν ἐξακολουθήσωσι τὴν αὐτὴν ἢν καὶ μέχρι τοῦδε πορείαν· ὡς ἐκ τούτου δ' οἱ κάτοικοι παρηγορῶνται. ὀπωσοῦν τρεφόμενοι ὑπ' ἐλπίδων ἀγθονοπαρίγων.

— Κατὰ τὸν α' Ἀνατολικὸν Κύρυκα, ὁ συντάκτης τῆς ἐν Λονδίνῳ ἐκδιδομένης ὀθωμανικῆς ἐφημερίδος «Μουζοῦρ Σουλεῖ ἐφένδης προτίθεται νὰ μεταφέρῃ τὴν ἐφημερίδα αὐτοῦ εἰς Ἀθήνας, τοῦτο δὲ πρὸς ἀποφυγὴν τῆς δίκης, εἰς ἣν τὸν ἐκάγει ἐν ὀνόματι τῆς κυβερνήσεως τοῦ ὁ παρὰ τῷ ἀνακτοβουλίῳ τοῦ ἀγ. Ἰακώβου πρέσβυς τῆς Γ. Πόλης κ Μουσοῦρος

— Σερβία. Ὁ α' Ἀντιπ. Ταχυδρόμος τῆς πόλεως ἡμῶν ἀνεδημοσίευσε ἐκ τοῦ Βιεννάιου «Τύπου τὰ ἑξῆς:

«Αἱ ἐκ Σερβίας ἀντιπορίσεις βεβαιοῦσι τὰς πολεμικὰς προπαρασκευὰς, αἵτινες ἐκτελοῦνται ἐκεῖ ὑπὸ τὴν ὠίσιν τῆς Ῥωσσίας, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐπιφέρωσι βάξιν μετὰ τῆς Τουρκίας· Ἡ ἐφημερὶς Mordini Listy δημοσιεύει ἐπιστολὴν ἐκ Βελιγραδίου τῆς 12 Δεκεμβρίου, ἥτις διαβεβαιοῖ ὅτι πὴν ἀνοιξιν ὁ μεταξὺ Σερβίας καὶ Τουρκίας πόλεμος καὶ ἡ γενικὴ ἐν Βουλγαρίᾳ ἐξέγερσις, εἶναι ἄρρικτα.

α'Ἡ τέλευταια ὑπουργικὴ μεταβολὴ ἐν Σερβίᾳ ἐγένετο, λέγει ἡ ἐπιστολὴ αὕτη, μόνον ὅπως ἐπιτευχθῇ συνενόησίς τις ὅλων τῶν κομμάτων πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐπιτυχίας εἰς τὴν κρίσιμον στιγμὴν. Ἀπὸ τινος, προστιθεῖναι ἡ ἐπιστολὴ, δὲν παύουσι τοῦ νὰ μᾶς πέμπωσιν ὅπλα. Ἀλλὰ δὲν εἶναι τοῦτο μόνον· διωργανίσθη ἐν Σερβίᾳ καὶ εἰδικὴ σχολὴ ἀξιωματικῶν διὰ τὴν στρατιωτικὴν ἀγωγὴν τῶν Βουλγάρων. «Ὑπολαμβάνω λοιπὸν ὁ πόν (οὗτω τελευτᾷ ἡ ἐπιστολὴ), ὅτι τὴν προτεχῆ ἄνοιξιν ὁ πόλεμος εἶναι ἀφεκτος μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν ὀθωμανῶν. Τὸ σύνθημα ἡμῶν εἶναι: « Ἐλευθερία ἢ Νεκρῶν ἀλλέων ἢ Θάνατος!»

— Ἀναγινωσκομεν ἐν τῷ α' Ἀνατολικῷ Κυρυκιῷ τὰ ἑξῆς, ὧν τὴν εὐθύνην δὲν ἀναλαμβάνομεν

«Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Μουσοβοβίτων, ἡ ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τοῦ Βοζζανίου ἐδρεύουσα τῆς Πόλεως διατρίβουσα, ἀπεφάνθη τὴν αἰτησιν τινος πρὸς τὴν τελευταίαν ταύτην, οἵτινες (λέγεται) περὶ ἀποχωρήσεως ἐθελοντῶν τινος λιμένος ἢ ἑτέρας τινὸς παρεμφάσεως ἐλπίζουσι, ἀλλὰ περὶ τοιούτου τινὸς ἐπανορθώσεως τῶν συνόρων ὥστε νὰ πρόκυψ τῷ ἥγεμόνι Νικολάῳ διεξόδου τινὰ πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ ἱκανὸν ρυμοῦθμα, ζητεῖ ἐπιστήμας καὶ ἀπολύτως τὴν κατεδάφισιν ὅλων τῶν φρουρίων ὅσα ἀνήγειρεν ἡ Πύλη ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ φρουρὸν τοῦ Μαυροβουνίου. Ἀλλ' συρφοτέρας ταύτας τὰς ἀπαιτήσεις λέγεται ἀπορρίπτας ὁ Φουάτ πασᾶς μετὰ τῆς αὐτῆς ἐνεργείας μεθ' ἧς καὶ ἐγένοντο »

Πρὸ ἡμερῶν ἀσθενησάσης ἐπικινδύνως τῆς σὺζύγου μου, ὁ ἀξιότιμος ἰατρὸς καὶ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Μιλτ. Βενζέλος ἀνέλαβε τὴν θεραπείαν αὐτῆς μετὰ τοσαύτης ἐπιμελείας, ὥστε χάρις εἰς τὴν ὀρθὴν διάγνωσιν καὶ εἰς τὴν κατάλληλον θεραπείαν ἡ πάσχουσα ἀνέβρωσεν. Ὅθεν ἐκφράζων δημοσίᾳ τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς αὐτὸν, εὐχομαι αὐτῷ ἀπολαυσιν παντὸς ἀγαθοῦ.

ΔΗΜΟΣ ΓΕΩΡΓΟΓΑΛΑΣ.

'Η ἑταιρία τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ σιδηροδρόμου προσκαλεῖ τοὺς ιωιοκτήτας, ὧν τὰ κτήματα καταλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ σιδηροδρόμου κατὰ τὸ ἐν τῇ Νομαρχίᾳ κατατεθειμένον σχέδιον νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς 'Εταιρίας, ἵνα συμβιβασθῶσι περὶ τῆς ἐκποιήσεως αὐτῶν καὶ λάβωσιν ἀμέσως μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ συμβολαίου, τὴν ἀξίαν τῆς ἰδιοκτησίας των.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς ἑταιρίας τοῦ σιδηροδρόμου, ὁδὸς Νοσοκομείου, οἰκία Χρηστομάνου).

'Η ἑταιρία τοῦ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ σιδηροδρόμου εἰδοποιεῖ τὸ κοινὸν ὅτι ἡ ἐγγραφὴ τῶν Μετόχων ἐν Σύρῳ μὲν καὶ ἐν Πάτραις γίνεται εἰς τὰ ὑποκαταστήματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐν Πειραιεῖ δὲ παρὰ τῷ Κ.ῳ Μουτσοπούλῳ δημάρχῳ.

Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἑταιρίας.

Πεφωνάκειν ἐν ἐν Ἄργει τῆς Πλάκας Ἑλληνοδιδασκάλος κ Π Ῥηγόπουλος νὰ ἐμβάσῃ τὴν συνδρομὴν του ἐν δρ. 20.

— Ἀπαντῶμεν παρακαλοῦνται οἱ κκ Χρ. Γαίκας ἐν Καρδιτσῇ, Κωνσταντῖνος ἐν Ναυπλίῳ καὶ Ἀντωνόπουλος ἐν Σπάρτῃ ἵνα ἐμβάσωσι τὰς συνδρομὰς των, ἄλλως θὰ ζητηθῶσι πλειστέον.

ΣΠΕΡΜΑΤΕΤΑ Ῥωσσίας φίλα ἐφθάσαν ἐκ νέου εἰς τὸ ἀπέναντι τῆς Ἀρίας Εἰρήνης κατάστημα τοῦ κ. Κ. Χιονιᾶ.

Ἐπικαλεῖται τὸ τοῦτον πάτημα τῆς οἰκίας τῆς κυρίας Μαριώρας Α. Ἐφραιμοπούλου, κεμένης εἰς τὴν συνοικίαν Κολωνάκι. Συνίστασι δὲ, εἰς αἴθουσαν, εἰς δωμάτια κοιμώμενα, μαγειρεῖον, τρόμαγεῖον, ὑπόγειον, πλυντήριον, φρεατίαν πίσω· ὕδωρ κλπ. Ἡ ἐνοίκασις εἰς τὸν ἐνδιαιτώντα τοῦ δευτέρου πατώματος τῆς αὐτῆς οἰκίας. Α. Ζ. Μάμουκας.

Ἔτος Γ.' Ἀριθ. 555. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 1868. Πέμπτη

ΑΛΗΘΕΙΑ.

(Ἐκτὸς τῆς τιμῆ ἑτησία δρ. 16) ἐν ἀλλοδαπῇ (εἰς τὰς ἐπαρχίας..... » 20) φρ.30 ἢ 40) Ἐκδιδομένη 5ἑκις τῆς ἑβδομάδος. (Τιμὴ κατχωρ. δι' ἕκαστον σίγκν λεπ. 40 Δ' ἑκάστην εἰδοποίησιν (ἐν 40 σίγ.) δρ. 8)

ΑΘΗΝΗΣΙ, 4 Ἰανουαρίου 1868.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Αἱ περιθάλψεις τῶν προσφύγων.

Εὐχαριστοῦμεν ἀνέγνωμεν ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς ἐν Τριπόλει ἐκδιδομένης «Ἀλκαδίας» ἀκριβεστάτην «λογοδοσίαν τῆς πρὸς ἐπιτήρησιν τῶν αὐτόθι προσφύγων Κρητῶν ἐπιτροπῆς ἀπὸ 22. 8δρίου μέχρι τέλους δεκεμβρίου 1867».

Κατὰ τὴν λογοδοσίαν ταύτην ἡ ἐπιτροπὴ εἰςέπραξεν ἐκ δημοτικοῦ (ἐπὶ τούτῳ) φόρου, ἐκ συνεισφορῶν ἐννέα δήμων, ἐξ ἰδιωτικῶν τοιούτων, ἐκ δίσκων κατὰ διαφόρους ἑορτὰς καὶ ἐξ ἄλλων φόρων δρχ. 4510.17. Εἰςέπραξε προϊόντι καὶ ἄλευρα ἐκ διαφόρων δήμων 1043 ὀκκάδων.

Ἐδαπάνησε δὲ εἰς διατροφὴν 147—240 ἀτόμων, ὡς καὶ εἰς προμήθειαν πολλῶν ἄλλων χρειωδῶν δραχμὰς 4.510 καὶ 17.

Καθὰ παρατηρεῖ ἡ ἐπιτροπὴ στερεῖται αὕτη τῶν μέσων νὰ ἐπαρκέσῃ πέραν τοῦ ἰανουαρίου, καὶ ἐπικαλεῖται διὰ τοῦτο τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συνδρομῆς τῶν συμπολιτῶν αὐτῆς, ἐλέγχουσα ἄκρα καὶ ὀνειδίζουσα τὴν ἐλλείψιν δήμων τινῶν τοῦ νομοῦ Ἀρκαδίας, μεθόδως συνεινγκόντων εἰς τὴν θεάρεστον καὶ φιλάνθρωπον ταύτην περίστασιν.

Ἐπαινοῦμεν τὸν ζῆλον καὶ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἐπιτροπῆς Τριπόλεως, καὶ φέρομεν τοῦτο εἰς πλείονα δημοσιότητα, ὅπως ἐντεῦθεν γείνωσι μᾶλλον γνωστὰ τὰ αἰσθήματα τῶν κατοίκων Ἀρκαδίας, καὶ εὕρωσι ταῦτα μιμητὰς ἀπανταχοῦ τοῦ Κράτους.

Ἡ δημοσίευσις τῆς ἀνωτέρω λογοδοσίας ἐφέλκεται, ὑπό τινα ἄλλην ἔννοιαν, καὶ ἀναγκαίαν, ὅπως μάθῃ πᾶς τις, ὅτι εἴχομεν δίκαιον νὰ ἀντικρούσωμεν εἰς προλαβὸν φύλλον τῆς «Ἀλκαδίας» τὴν ψευδολογίαν, ἣν ἐδημοσίευσαν ἡ «Βυζαντὶς» τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι δηλ. ὁ *φιλέλλαος συνέλεγε ἐλεεινῶς σφόλια ἐπὶ τῇ ἐλεεινῇ κατασταίσει τῶν ἐν Ἑλλάδι προσφύγων ἐκ Κρήτης, καὶ ἠξίου νὰ πρεσβεύθῃ εἰς ἀναπαύσιν αὐτῶν.* Ὅταν ἐν τῷτῳ συντόμῳ χρόνῳ από 22. 8δρίου—τέλους δεκεμβρίου ἀποδεικνύονται δι ἀκριβοῦς λογαριασμοῦ, ὅτι εἰςεπράχθη ὄχι εὐκατεκρόνητον ποσὸν πρὸς διατροφὴν καὶ ἐνδυμασίαν 147—240 ἀτόμων, νομίζομεν, ὅτι δὲν ἀπορέπει εἰς κανένα ἐκ τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἑλλάδος νὰ δυςροῇ *ἐπὶ τῇ ἐλεεινῇ καταστάσει* τῶν ἐκπατριεθέντων συμπολιτῶν μας, ὑπὲρ ὧν οὐδεὶς ἐκ τῶν Ἑλλήνων παρέλειψε νὰ προςφέρῃ καὶ ἐκ τοῦ ὑστερήματος του.

Ἄξιον ἰδίας παρατηρήσεως εἶνε νὰ δείξῃ τις τὴν λογοδοσίαν τῆς ἐπιτροπῆς Τριπόλεως, ἵνα ἴδῃ πόσοι ἐκ τῶν αὐτόθι κατοίκων παρέλαβαν καὶ διατηροῦσιν ἔτι παρ' ἑαυτοῖς πολλὰ ἐκ τῶν γυναικοπαίδων Κρητῶν ἐπὶ πολλοὺς μῆνας, καὶ παρέχον αὐτοῖς ὅ,τι χρειωδές. Στερούμεθα τοῦ ἀναγκαίου χώρου, ἄλλως μετὰ πολλῆς ἡδονῆς εὐχαριστήσεως ἠθελήσαμεν δημοσιεύσει κατ' ὄνομα πάντας αὐτούς.

Εὐχόμεθα νὰ ἐξακολουθῇ ζωηρὰ καὶ γενναία ἡ συνδρομὴ πάντων τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τῶν προσφύγων ἀδελφῶν μας, μέχρις οὗ λάβει αἴσιον καὶ ἄξιον τῶν ἀγώνων καὶ θυσιῶν ἡμῶν πέρας ὁ ἐν Κρήτῃ ἐθνικὸς ἀγών.

Ἐργασίαι τῆς Ἠπειροθεσσαλικῆς κλπ. ἐπιτροπῆς.

Δημοσιεύομεν τὰ κατωτέρω ἔγγραφα, ἐξ ὧν ἔτι τρανότερον καταφαίνεται ἡ εὐγενὴς καὶ φιλάνθρωπος μέριμνα τῶν ἀποτελούσιν τὴν Ἠπειροθεσσαλικὴν κλπ. ἐπιτροπὴν πρὸς περίθαλψιν τῶν ἐξωθεν προςφεύγουσιν εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα. Ἡ εἰρημένη ἐπιτροπὴ, ζωηρῶς καὶ πάνυ φιλοτίμως ἐνεργοῦσα, πολλὰς ἔως τοῦδε προκέκεγκεν ὑπηρεσίας ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν χρείαν ἐχόντων συμπαλιτῶν μας, οὐ μόνον ἐξ Ἠπείρου, Θεσσαλίας καὶ Μακεδονίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἐκ Κρήτης γυναικόπαιδα, ποὸς δὲ καὶ ὑπὲρ των ἐν Κρήτῃ ἀθλούντων. Πρέπον λοιπὸν εἶνε νὰ παρέχωνται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην πλουσιώτερα τὰ μέσα, ὅπως ἔσται καὶ αὐτὴ ἐρικτὸν νὰ παρέχῃ πολλῷ μείζονας καὶ μᾶλλον λυσιτελεῖς βοηθείας.

Ἀριθ. ἐγκυκλ 107.

Ἡ ἐν ὀνόματι τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου Ἠπειρεθεσσαλοματκεδονικὴ τῶν Κεριῶν ἐπιτροπὴ, ἐνεργοῦσα ὑπὲρ τῶν Κρητικῶν εἰσογενειῶν πρὸς τὸ αὐτὸν τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀναλαβοῦσα τὸ πολύρροντι ἔργον τοῦ νὰ ἐνδύσῃ ἅπαντα τὰ ἐν Ἑλλάδι ἐκφάτως κατοφεύγοντα γυναικόπαιδα τῆς πολυπαθοῦς Κρήτης καὶ προτιμοῦσα ἐνεδότως εἰς τὸ νὰ ἐκτελέσῃ εὐσυνειδήτως τὸ ἱερὸν τοῦτο καθῆκον, δικαιοῦσι ἐπισήμως ὅτι ἐκάστη πρόσῳ οἰκογένεια φέρει ἐνδεικτικὸν ταύτότητος, δι' οὗ ἐμφαίνεται τὸ εἶδος τοῦ ἰματισμοῦ, ὃν παρέσχεν αὐτῇ ἡ ἐπιτροπή. Ἐν περιπτώσει δέ, καθ' ἣν Κρῆσσα ἢ Κρητόπαις δὲν παρουσιάσθῃ εἰςέτι εἰς τὴν ἐπιτροπὴν χορηγεῖται αὐτοῖς τὸ δικαίωμα ἵνα προσέλθωσιν εἰς οἱανδήποτε ἐκ τῶν ἀπαρτιζουσῶν τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην Κυριῶν, ἀναδεχθεῖσαν κατ'